

عنوان مقاله:

حمایت کیفی از حقوق مالکیت فکری در فضای سایبر با نگاهی بر اسناد بین المللی

محل انتشار:

دومین همایش ملی کامپیوتر (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مهدی حاتمی - دانشیار دانشگاه کردستان

شهرام محمدی - دانشیار دانشگاه کردستان

دیاکو یزدان پرست - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی (نویسنده مسوول)

خلاصه مقاله:

در فرهنگ حقوقی، مالکیت عبارت است از: «حق استعمال و تصرفات به هر صورت از سوی مالک در ملک و مال خود به جز مواردی که در قانون استثناء شده باشد» این تعریف علاوه بر اموال و املاک عینی، آفرینش های فکری و ادبی و هنری را نیز دربرمی گیرد، چون افراد به نوعی مالک تراوش های ذهنی و فکری خویش هستند. با حقوق ناشی از آفرینش ها و خلاقیت های «: این توصیف، حقوق مالکیت فکری در معنای وسیع عبارت است از حقوق ناشی از آفرینش ها و خلاقیت های فکری در زمینه های علمی، صنعتی، ادبی و هنری» این حقوق به دو بخش مالکیت صنعتی و حق انحصاری اثر تقسیم می شود. حق مالکیت فکری موضوع جدیدی است. اولین بار در سال 1690 م. جان لاک این حق را در کتاب «دو ساله» مطرح نمود. اولین قانون مربوط به حق مؤلف در دنیا، در سال 1710 م. در پارلمان انگلیس وضع گردید. اصطلاح مالکیت فکری در سال 1967 م. با تأسیس سازمان جهانی حقوق مالکیت فکری به صورت رسمی مطرح گردید. در ایران، اولین قانون در رابطه با مالکیت صنعتی در سال 1304 ه. ش تصویب شد. به هنگام قانون گذاری در رابطه با مالکیت فکری باید به دو اصل اساسی توجه و ویژه داشت: یکی روش های حمایت کیفی و دوم اصول جرم انگاری. یک نظام قانونی دقیق و معتبر می بایست از حقوق مالکیت فکری حمایت کند. در اصل ضرورت جرم انگاری باید دقت نمود که جرم انگاری ها بی رویه خود موجب نقض آزادی های اساسی و در نهایت مالکیت فکری می شود

کلمات کلیدی:

مالکیت های فکری (معنوی)، قانون گذاری، حمایت کیفی، جرم انگاری و نقض مالکیت فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/295321>

